

عنوان مقاله:

تاثیر آجر جذب کننده آلودگی در کاهش آلاینده های محیطی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فریبا جنت - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران.

پارسا دهاقین - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران.

علیرضا جباری زاده گان - استاد مدعو، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه افزایش ساخت و سازهای ساختمانی موجب تولید نخاله های فراوان شده است که در حاشیه شهرها انباشته شده و یکی از آلوده کننده ترین عوامل محیط زیست به شمار می آید. ساختمان های امروزی به ویژه در شهرها از مصالح جدید ساخته شده اند. برای تهیه مصالح جدید، انرژی زیادی صرف می شود. در جهت کاهش خطرات زیست محیطی ناشی از مصالح ساختمانی بایستی از مصالح نوین با حداقل تاثیر بر آلودگی های زیست محیطی بهره جست که یکی از مصالح قابل ارائه آجر جذب کننده آلودگی می باشد. از آنجایی که این آجر توانایی تصفیه هوا بدون انرژی های فسیلی را دارد، اگر بتوان آن را بصورت انبوه در مبلمان شهری استفاده کرد تحولی عظیم در کاهش آلودگی های موجود در شهرها ایجاد خواهد شد. این پژوهش از نظر روش شناسی توصیفی-تحلیلی بوده و در پی آن است تا به تبیین و تفسیر مزایای مصالح مذکور و چگونگی کاربرد آن بپردازد. بر اساس نتایج پژوهش، یکی از علل اساسی در عدم گسترش استفاده از این نوع آجر در ایران آشنایی محدود از مزایای آن می باشد، لذا از جمله راهکارهای اساسی به منظور توسعه آجرهای جاذب آلودگی میتوان به ارائه تسهیلات مالی از سوی نهاد های دولتی ویژه به معماران و شهرسازان در صورت کاربرد مصالح نوین از جمله آجرهای جاذب آلودگی بر اساس الگو توسعه پایدار، برگزاری سمینارهای تخصصی برای معماران و شهرسازان برای آشنایی هرچه بیشتر به ماهیت و مزایای آجر جاذب آلودگی و آشنایی معماران با تکنولوژی های روز دنیا به جهت تسهیل در صنعت ساختمان سازی با حداقل محدودیت های سازه اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

مصالح ساختمانی، آجر جذب کننده آلودگی، آلاینده زیست محیطی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959661>

